

TATÁR SÁNDOR

Model No. ...: Apocalypse

*Az égen fényes timpanon
Ki él, mind görnyed ott, alatt
Csend ül a földi színpadon:
Nem zizzen, pendül, kotta, lant*

*Az égi tóba fagy mosoly
A földi hegy kemény, kopár
Úgy tornyosul, mint masztodon;
Sötét mássza, mint gyászbogár*

*Mint égi kocsmák angyala,
Szél ront közénk és jégeső
Sötét s vad, mint az éjszaka;
Már sóhaja is mérgező*

*Barlangba iszkol mind, ki él
Mert mint smasszer vagy gyógykovács
Uszul ránk, megpillant s itél
Hálójában mi: jó fogás*

*Gózzé felforrott tengerek
Vérfelhők: forró vatta rá
A nyáj riadt, hüppög, mekeg
Nincs irgalom, ki hallaná*

*A szót más sem, s te sem leled,
Mi csapdánkból kiváltana –
Most persze már meg nem reped
Saját üdvünknek várfala*

A szűkült szívben harcmodor
 A sziklaszirten ércmadár
 Ártatlan combon pálcanyom,
 A zord morál ha arra jár

Shakespeare? Arcpír? El vélők!!

...pedig én még most akartam
 egy igen nagy költő lenni.

W.S.

Most nagy költővé kéne válnom, s – nem mén.
 Kerül a Múza (az a dög!), és sztrájkol elmém.

Csak bambulok bután, a képernyő meg vibrál –
 »Ébresztő, jómadár! Mi ez?! hisz nem is ittál!«

–konyhában s csak vizet: A bor belém kár.
 Szellemtelen, poros. ...vagyok, mint 'oklevéltár.

Nem jár erre, ah, rég madár se, rím se;
 Hogy ármány kit letört, azt megsegítse.

Az ellenség műve, hogy bambulok csak;
 Fölbérelt pók besző, ellep a dohszag.

Ha meggebedne mind, ki ma nagy költő,
 Enyém lehetne úgy a szett, a meccs, a döntő!

Döntő? És győzelem?? Még mit nem mondok...
 Istenítsem talán e ganéjos porondot?!

A jobb tán itt a jobb, s nem az, ki tempóz??
 Oktalan ded a nép – adj néki pempőt!

*Megy Múza nélkül is, ha ez megvan: szerencse!
A hírnév vijjogás, fejed körül kerengve.*

*Hasgat tőle a fej. S már holnap máshol
Riszál és incseleg; vijjog, ficáncol...*

*– Már nagy költő vagyok. Hiszen nem írok.
Ez se vers, ládd – nem ám: az lenne pír-ok!*

VEKERDI LÁSZLÓ, MONOSTORI IMRE, GREZSA FERENC
(Könyvbemutató a Németh László Városi Könyvtárban, 1990. február 5.)